

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 16.146 van 3 januari 2025
in de zaak A. 243.448/VII-42.706**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jean-Damascène Hategekimana
 kantoor houdend te 1070 Brussel
 Charles Parentéstraat 10/5
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN
DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 8 november 2024, strekt tot de cassatie van arrest nr. 313.987 van 4 oktober 2024 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het dossier van de zaak is op 26 november 2024 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Verzoekster werpt onder meer een schending op van artikel 149 van de Grondwet en zij stelt een “tegenstrijdigheid met betrekking tot haar vluchtelingenstatus” vast omdat “[zowel] de RVV als het CGVS beweren dat [verzoekster] vluchtelingenstatus zou hebben verkregen via haar ouders, wat onjuist is”.

Kritiek tegen de beslissing van de verwerende partij heeft geen betrekking op het bestreden arrest en is derhalve kennelijk niet ontvankelijk. Verzoekster geeft niet aan waarin de tegenstrijdigheid tussen het motief betreffende haar vluchtelingenstatus in Mozambique en een ander motief zou berusten. Dat het motief “onjuist” zou zijn, houdt geen verband met de jurisdictionele motiveringsplicht doch met de beoordeling van de zaak zelf, waarvoor de Raad van State als cassatierechter niet bevoegd is.

2. De kritiek dat het een “manifeste beoordelingsfout” zou vormen om de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming uitsluitend te baseren op het risico in Rwanda, zonder rekening te houden met de specifieke omstandigheden in Mozambique, betreft eveneens de beoordeling van de zaak zelf, waarvoor de Raad van State als cassatierechter niet bevoegd is. Verzoekster gaat overigens voorbij aan de omstandige motivering waarom haar aanvraag wordt beoordeeld ten aanzien van Rwanda en niet van Mozambique.

3. Met de eenvoudige stelling dat “de RVV en het CGVS zich primair op Rwanda hebben gericht, zonder de omstandigheden in Mozambique voldoende in overweging te nemen”, gaat verzoekster andermaal voorbij aan de omstandige motivering dienaangaande in het bestreden arrest. Zij toont er dan ook geen schending mee aan van het “recht op een individuele beoordeling” dat zij afleidt uit de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ en uit het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

4. Verzoekster haalt een aantal bepalingen aan die zij geschonden acht met het bestreden arrest, waarna zij eenvoudig verwijst naar het bestreden arrest als bijlage bij het verzoekschrift tot cassatie, haar argumentatie uit het beroepschrift bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen herneemt en enige argumentatie ten gronde toevoegt betreffende de veiligheidssituatie in bepaalde delen van Mozambique.

Met dergelijk soort van herhalingen en aanvullingen ten gronde, zonder aan te geven welke bepaling zou zijn geschonden door welke overweging(en) in het bestreden arrest, geeft verzoekster niet in het minst aan welke concrete onwettigheden het bestreden arrest zou bevatten. Er kan dan ook geen ontvankelijk cassatiemiddel of -onderdeel uit worden afgeleid.

5. Het enige middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet toelaatbaar.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op drie januari tweeduizend vijftientig, door:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Bryan Geerts,	toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Bryan Geerts

Carlo Adams